



FORMIRANJE POBOLJŠANE PIRAMIDALNE KRUNE



Prednosti piramidalnih kruna u odnosu na ostale su mnogo veća sposobnost nošenja roda, a manje se očenjuju ramene grane usled jakih vjetrova i sniježenih padavina. Mane piramidalnih kruna su: manji sklop biljaka po jedinici površine, slaba provjetrenost i osvjetljenost unutrašnjosti kruna što stvara povoljne uslove za razvoj bolesti i štetočina, a rodno drvo bježi na periferiju kruna.

Pobiljšana piramidalna kruna se razlikuje od piramidalne po ramenim

granama koje su raspoređene na većem međusobnom rastojanju.

Formiranje kruna počinje od jednogodišnje sadnice koja se po sadnji rano u proljeće prekrati na 80-100 cm od površine zemljišta i to kosim rezom suprotno od pupoljka. Kada mladari dostignu dužinu 2-3 cm, ostave se tri najača koja su dobro raspoređena, vršni mladac služi kao produžnica debla a druga dva za bočne ramene grane. Mladari ispod ostavljenih se uklone rukom ili kvasnom krpom kako nebi iscrpljivali hraniva. Rano u proljeće druge



godine produžnica debla (vodilica) se oreže na 80-100 cm iznad ostavljene gornje grane, a ljetorasti duži od 60 cm se skraćuju radi jačanja ramenih grana. U trećoj godini poslije sadnje se formiraju dvije nove ramene grane na isti način kao i predhodne. Na ramenim granama se formiraju grane drugog reda i to prva na udaljenosti 60 cm od

centralne produžnice debla. Razmak između ramenih grana treba da bude oko 30 cm, a kruna treba da ima obično 5-7 ramenih grana.

Ovaj uzgojni oblik je preporučiv za jabuku i krušku i to za poluintenzivnu proizvodnju na srednje bujnim i bujnim podlogama.

Radoman Ščekić, dipl. ing. polj.

Stručni saradnik u oblasti voćarstva i vinogradarstva